

דברים שאמרה מיכל רוזנברג בכנס "ביחד אל

העתיד" - אוקטובר 2019

לפני 18 שנה ישבה קבוצת הורים שחלמה להקים בית ספר ולדורף, מיכל הייתה ביניהם! מאז היותה בצוות היוזם והמקים השתלבה מיכל בכל צוותי הניהול בבית הספר ובעמותת ההורים (ניהול חוץ ופנים, ניהול משאבי אנוש, ניהול תקציב ואדמיניסטרציה). למדה וחקרה את מהות ואופן התנהלות הארגון בניהול האופקי ורכשה ניסיון רב בהובלת ארגון בהנהגה אופקית.

היום מיכל מנחה ארגונית, מלווה מעגלי עבודה ומנחה ביוגרפית. עובדת בפורום הארצי, חלק מצוות הלב והצוות הכלכלי של הפורום. יוזמת ומקימה יוזמות חינוכיות. למדה ב IMO מכון להתפתחות האדם והארגון, והיום לומדת בהכשרה לייעוץ ביוגרפי.

שיחה בפאנל:

המטרה שלי כאמא היתה להקים בית ספר וולדורף לבתי הבכורה. התחלתי את הדרך עם קבוצה של אנשים עם אותו החלום. שני עקרונות חקקנו על אבן ליבנו בתחילת הדרך:

האחת – שלאורך כל היוזמה מעגלי ההורים ומעגלי הצוות הפדגוגי יעבדו ביחד השנייה – שהיוזמה תמיד תעבוד עם העולם ולא מול העולם או בהתנגדות העולם לאור שני העקרונות האלו עבדתי והשתלבתי בצוות בית הספר בתפקידי ניהול וריכוז תהליכים. הקדשתי חלק גדול מתחילת הדרך ליצירת יחסים ובניית יחסי אמון ויחסים בריאים עם העולם: עם הרשות על כל מחלקותיה, עם משרד החינוך, עם בתי ספר אחרים במועצה. מה שעמד לנגד עיני זה חשיבות שמירה על הקשר בין המעגלים, בעיקר מעגל המורים ומעגל ההורים.

איך מתחזקים קשר לאורך זמן גם כשאינן משבר? או הקמת מבנה פיזי? או חג קהילה? בזמן משבר או כשמקימים מבנה פיזי, או סביב חג קהילה, זה קל יש משימה מעשית, כולם מתגייסים לאותה מטרה, וזה טוב, זה בונה בסיס לקשר טוב. אך כשאינן מה עושים?

מצד אחד הצוות הפדגוגי לא רוצה שיתערבו לו ובצדק, הפרדה חייבת להיות כדי להישאר בחופש, מהצד האחר החיבור להורים הוא חשוב, המעטפת עבור הילדים, המעטפת עבור הגן, התמיכה בצוות הפדגוגי.

הדבר דורש מאמץ, לפני המאמץ ההבנה שאם חוטי הקשר יפרמו כל צד יתכנס בתוך עצמו, זו התנועה הטבעית בימנו. אנחנו חיים בעידן של תהליך אינדיבידואליזציה בלתי נמנע, של היחיד ושל הקבוצה. ליצירת קשר אנו נדרשים להתאמץ!

לפגוש חברה בימנו על כוס קפה זה מאמץ, צריך לפתוח יומנים, לתאם, להזיז פגישות עבודה, לתמרן בין הבית, הילדים, העבודה.

מאמץ – ישנם דברים שכבר לא באים לנו באופן טבעי, אנחנו פוגשים אדם, קודם כל אנחנו בעמדת התגוננות, או הססנות, או חשדנות, אולי כבר קודם שפטנו אותו ויש לנו כבר דעה עליו, תחשבו על רושם ראשוני שלכם על הורים בגן....איזה מאמץ נדרש כדי להכיר אותם, להבין אותם, לקבל אותם עם הדעה המנוגדת לשלכם כי הם הרי מכירים את הילד ולעיתים הם גם צודקים.

אחת הדרכים ליצירת הקשר הוא להמשיך לייצר משימות מעשיות או ובמקביל **לימוד משותף**, זה קשה, זה דורש מאמץ אך החיבורים שנוצרים מביאים איתם ערך מוסף, קורה משהו חדש, חוויה משותפת ונבנה בסיס לשיחה, לדיאלוג ברובד אחר.

יש להתאמץ להזין ולהשאיר את הקשר חי, ליצור **מבנה** גם עם ההורים ש"מכריח" אותנו להיפגש.